

S.. akt I. C 205/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy w Jaśle, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Andrzej Sepioł

Protokolant: asyst. sędziego Kamil Kustron

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2021 roku w Jaśle

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. G.

przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda K. G. kwotę 25.000,00 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od powoda K. G. na rzecz pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. kwotę 483,67 zł (czteryście osiemdziesiąt trzy złote sześćdziesiąt siedem groszy) tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jaśle tytułem kosztów sądowych kwotę 1.648,10 zł (jeden tysiąc sześćset czterdzieści osiem złotych dziesięć groszy), w tym tytułem opłaty sądowej kwotę 1.250 zł oraz wydatków na opinie biegłych kwotę 398,10 zł;

V. w pozostałym zakresie kosztami sądowymi, od których powód był zwolniony obciąża Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku oraz postanowienia o zamknięciu rozprawy doręczyć:

- pełnomocnikowi powoda – adwokatowi A. P.,
- pełnomocnikowi pozwanego – radcy prawnemu J. C..

2. K.. 7 dni.

J., dnia 11 lutego 2021 r.

Sygn. akt I. C 205/20

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 lutego 2021 roku

Powód K. G. wniósł pozew (k. 4 – 6) datowany na dzień 16 marca 2020 r., doręczony do Sądu 17 marca 2020 r. przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. o zapłatę tj. o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 55.000,00 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód domagał się przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii oraz neurologii, a także zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

K. G. w uzasadnieniu pozwu wskazał, że 9 listopada 2017 r. był poszkodowanym w zdarzeniu drogowym, w wyniku którego doznał złamania paliczków bliższych palców II, IV, V lewej ręki. Sprawca wypadku, objęty polisą ubezpieczenia OC u pozwanego został uznany winnym zdarzenia. Powód zgłosił szkodę pozwanemu, a pozwany uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił na rzecz powoda część roszczeń w kwocie 5.466,00 zł. K. G. w związku z urazem był hospitalizowany, przebył zabiegi chirurgiczne oraz konsultował uraz w poradni ortopedycznej i neurologicznej. Powód nadal odczuwa skutki urazu w postaci bólu, osłabienia siły lewej ręki, nie jest w stanie samodzielnie wykonywać wielu czynności. Uraz znacząco utrudnił powodowi powrót do pracy. Powód uważa, że kwota wypłacona przez pozwanego jest niewystarczająca.

Powód wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych w całości z powodu niemożności ich poniesienia bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k. 48 – 50) wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z akt szkody.

Pozwany kwestionował powództwo co do wysokości podkreślając, że na etapie postępowania likwidacyjnego wszechstronnie rozważył zgromadzony materiał w sprawie i wziął pod uwagę krzywdę powoda. Wypłacona kwota w opinii pozwanego jest kwotą odpowiednią co do wysokości i jest ekonomicznie uzasadniona. Pozwany podniósł także, że data naliczania odsetek od 4 sierpnia 2018 r. jest bezpodstawna.

Sąd ustalił co następuje.

9 listopada 2017 r. S. L. prowadzący R. (...) o nr. rejestracyjnym (...) podczas cofania na parkingu przy stacji (...) w J. potrącił powoda K. G.. Potrącenie spowodowało u powoda złamanie II, IV i V palca lewej ręki. S. L. został skazany i uznany za winnego wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Jaśle, II Wydział Karny z dnia 23 stycznia 2018 r. sygn. (...). Winny zdarzenia był objęty ubezpieczeniem OC u pozwanego (dowód: akta szkody na płycie CD – k. 53).

Powód został w dniu wypadku przyjęty do Szpitala (...) w J., gdzie stwierdzono mnogie złamanie palców II, IV i V lewej ręki oraz podejrzenie złamania przypodstawnego V kości śródrezcza lewego. Na miejscu zostało zrobione zdjęcie RTG, została wykonana repozycja palców oraz założona pacjentowi szyna gipsowa. Powód wielokrotnie miał wykonywane zdjęcia RTG dłoni. W dniach 21 – 23.12.2017 r. K. G. przebywał w Zespole (...) w S., gdzie przebył zabieg chirurgiczny z powodu braku zrostu palca – palec zespolono, w dniach 5-7.07.2018 r. usunięto zespolenie palca. K. G. został skierowany i odbył trzykrotnie zabiegi rehabilitacyjne. Powód w związku z urazem odczuwał ból, który musiał łagodzić lekami przeciwbólowymi. Podczas leczenia bracia musieli pomagać powodowi przy jedzeniu, ubieraniu się, kąpeli (dowód: zeznania A. G. – k. 58, zeznania powoda – k. 59, karta informacyjna leczenia szpitalnego z 9.11.2017 r. - k. 11, badania RTG – k. 12 – 16, skierowanie do poradni specjalistycznej – k. 17, karta informacyjna leczenia szpitalnego z 23.12.2017 r. – k. 18, skierowanie do szpitala – k. 19, karta informacyjna leczenia szpitalnego z 6.07.2018 r. – k. 20, zaświadczenia, skierowania, wyniki badań powoda, historia choroby – k. 21 – 37).

Pismem z 28 czerwca 2018 r. powód zgłosił szkodę pozwanemu i domagał się kwoty 75.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, 1.006,00 zł tytułem kosztów przejazdu oraz 4.500,00 zł tytułem kosztów opieki nad powodem. Pozwany odebrał zgłoszenie 3 lipca 2018 r. (dowód: zgłoszenie szkody przez powoda wraz z potwierdzeniem odbioru przez pozwanego – k. 8 – 9).

Pozwany na podstawie opinii biegłego (z 9 i 31 lipca 2018 r.) orzekł, że powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3 % (dowód: akta szkody na płycie CD – k. 53). Pismem z dnia 1 sierpnia 2018 r. przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 3.000,00 zł oraz odszkodowanie w kwocie 2.466,00 zł. W opinii pozwanego ww. kwoty są odpowiednie i ekonomicznie uzasadnione (dowód: pismo z 1 sierpnia 2018 r. – k. 10).

K. G. mieszka w domu wraz z braćmi i 85 letnim ojcem, który ma problemy z poruszaniem się i jest chory na raka. Powód jest osobą niepracującą, która do dnia wypadku opiekowała się ojcem, pomagała w gospodarstwie oraz pomagała swojemu wujowi w pracach gospodarczych uzyskując z tego tytułu niewielki dochód. Z powodu uszkodzenia ciała powód nie jest w stanie w takim samym stopniu spełniać dotychczasowych obowiązków. Lewa ręka powoda nie odzyskała pełnej sprawności, co uniemożliwia mu podjęcie pewnych prac. Ma ograniczoną ruchomość palców, nadal odczuwa ból lewej dłoni i wiele czynności musi wykonywać drugą ręką. Zgodnie z zeznaniami powód ma problem z wykonywaniem prac gospodarczych (twierdzenia powoda – k. 82, dowód: zeznania A. G. – k. 58, zeznania powoda – k. 59).

Opinia biegłego sądowego w zakresie ortopedii W. S. wskazała, że powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 % jako następstwo uszkodzenia palca II lewej ręki oraz w wysokości 3 % jako następstwo uszkodzenia palca IV lewej ręki. Powód wymagał pomocy innych osób w wymiarze 1 godziny przez okres 4 miesięcy. Powód jest osobą niepełnosprawną, niezdolną do pracy fizycznej w pełnym zakresie wymagającej sprawności obu rąk, precyzyjności. Następstwa urazu są utrwalone i powód nie odzyska pełnej sprawności lewej ręki (dowód: opinia biegłego W. S. – k. 61).

Biegły sądowy neurolog J. B. stwierdził, że uszczerbek powoda ma charakter ortopedyczny i nie stwierdził neurologicznego uszczerbku na zdrowiu. W opinii biegłego powód jest osoba niepełnosprawną, mającą ograniczoną funkcję chwytą lewej ręki. Ma ograniczoną zdolność do pracy ciężkiej, intensywnej i wykonywania czynności precyzyjnych. Powód będzie wymagał zabiegów rehabilitacyjnych w wymiarze dwa razy w roku, z uwagi na zabezpieczenie ewentualnego dalszego przykurczu palców i większej niesprawności lewej ręki (dowód: opinia biegłego J. B. – k. 67 – 69).

Postanowieniem z 8 kwietnia 2020 r. sygn. I. (...) Sąd Rejonowy w Jaśle postanowił zwolnić powoda od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie w całości (postanowienie z 8 kwietnia 2020 r. - k. 44).

Sąd Rejonowy w (...) postanowieniem z 16 października 2020 r. (...) przyznał biegłym wynagrodzenie za wydanie opinii: biegłemu W. S. w wysokości 388,68 zł oraz biegłemu J. B. w wysokości 487,22 zł (postanowienie SR w (...) z 16 października 2020 r. – k. 72).

Po wezwaniu stron o zajęcie ostatecznego stanowiska Sąd zgodnie z art. 15 z.zs2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...) 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. 2020, poz. 374) zamknął rozprawę (postanowienie z 11 lutego 2021 r. – k. 83).

Sąd zważył co następuje.

W rozpoznawanej sprawie, kwestia odpowiedzialności pozwanego co do zasady jest bezsporna. (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. uznało co do zasady swoją odpowiedzialność za krzywdę poniesioną przez K. G. wskutek zdarzenia z dnia 9 listopada 2017 r. – przyznając i wypłacając powodowi na etapie postępowania likwidacyjnego świadczenie odszkodowawcze w kwocie 5.466,00 zł, w tym kwotę 3.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Sporna pozostaje kwestia wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela (pozwanego) jest pochodną odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody i wynika ona jednoznacznie z przepisów rozdziału 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2019.2214

t.j.), a także z regulacji zawartych w kodeksie cywilnym kształtujących odpowiedzialność cywilną sprawcy szkody na zasadzie winy. Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Stosownie zaś do treści art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę pieniężną tytułem zadośćuczynienia.

Krzywdą w rozumieniu art. 445 § 1 k.c. są zarówno cierpienia fizyczne – ból i inne dolegliwości, jak i cierpienia psychiczne, czyli ujemne odczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi oraz następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci odczuwanego dyskomfortu np. w wyglądzie, mobilności, niemożności wykonywania pewnych czynności, świadczenia określonej pracy. Kompensata majątkowa ma na celu przezwyciężenie tych przykrych doznań i złagodzenie cierpień, zarówno już doznanych, jak i tych, które mogą wystąpić w przyszłości. Zadośćuczynienie ma więc charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę za całą krzywdę doznana przez poszkodowanego.

Określając wysokość „odpowiedniej sumy”, sąd powinien kierować się celami oraz charakterem zadośćuczynienia i uwzględnić wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej szkody niemajątkowej. Podstawowe znaczenie musi mieć rozmiar doznanej krzywdy, o którym decydują przede wszystkim takie czynniki, jak rodzaj uszkodzenia ciała czy rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter polegający zwłaszcza na kalectwie, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, stopień ich uciążliwości, wiek poszkodowanego i jego szanse na przyszłość oraz poczucie nieprzydatności społecznej (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 kwietnia 2004 r. II CK 131/03, Lex nr 327923). Ponieważ zadośćuczynienie ma mieć charakter kompensacyjny, jego wysokość nie może stanowić kwoty symbolicznej, lecz musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną dla poszkodowanego wartość i przynosić mu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia (tak Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 8 listopada 2005 r. I ACa 329/05, Lex nr 186505, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 lutego 2008 r. II CSK 536/07, Lex nr 461725). Ponadto jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 grudnia 2007 r. (I CSK 384/07, LEX nr 351187) zasada umiarkowanej wysokości zadośćuczynienia nie może oznaczać przyzwolenia na lekceważenie takich bezcennych wartości, jak zdrowie czy integralność cielesna, a okoliczności wpływające na określenie tej wysokości, jak i kryteria ich oceny muszą być zawsze rozważane indywidualnie w związku z konkretną osobą poszkodowanego i sytuacją życiową, w której się znalazł. Z drugiej jednak strony, w żadnym razie zadośćuczynienie nie może prowadzić do niezasadnego wzbogacenia się poszkodowanego. Wprawdzie wysokość zadośćuczynienia jest zindywidualizowana, ale procentowo określony uszczerbek służy jako pomocniczy środek ustalania rozmiaru odpowiedniego zadośćuczynienia (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 października 2005 r. I PK 47/05).

Powód w wyniku potrącenia w dniu 9 listopada 2017 r. doznał złamania paliczków podstawnych palców II, IV i V lewej ręki. Uraz ten wiązał się z koniecznością ingerencji chirurgicznej w postaci dwóch operacji chirurgicznych. Powód w czasie leczenia odczuwał ból, który musiał łagodzić stosując środki przeciwbólowe. Przez okres leczenia powodowi niezbędna była pomoc braci w czynnościach życia codziennego. K. G. został osobą niepełnosprawną, którego lewa ręka nigdy nie wróci do pełnej sprawności. Wypadek spowodował z punktu widzenia ortopedycznego łącznie trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 8 %. Pomimo zakończenia leczenia powód nadal chwilami odczuwa ból, który łagodzi środkami przeciwbólowymi, wiele czynności wykonuje prawą ręką z powodu obniżonej siły i sprawności lewej ręki. Z tym faktem nieodłącznie powiązana jest kwestia ograniczenia możliwości zatrudnienia. K. G. z powodu urazu lewej ręki nie będzie mógł podjąć ciężkich prac fizycznych bądź prac wymagających precyzji, gdyż siła oraz sprawność lewej ręki jest zmniejszona. Tym samym znaczącym skutkiem urazu jest ograniczenie możliwości zarobkowych powoda. Jest to duża przeszkoda w życiu powoda, gdyż dotychczas zajmował się pracami fizycznymi, gdzie niezbędna jest sprawność obu rąk. Podkreślić należy, że K. G. znajduje się jeszcze w wieku produkcyjnym (skończone 50 lat) i skutki zdarzenia będą oddziaływać na jego życie. Niemniej należy stwierdzić z drugiej strony, że

powód zakończył pracę na kolei w 1990 r. i od tego czasu nie pracował zawodowo nigdzie. Otrzymuje aktualnie pomoc z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. Będzie miał natomiast teraz trudności przy opiece nad chorym ojcem, przy uprawie ziemniaków, przy czym pomagał, czy też w kwestiach dotyczących pomocy wujkowi przy koszeniu ogrodu, czy przekopaniu ziemi w ogródku. Powód ma natomiast pięciu braci, z którymi mieszka, zatem oni muszą częściowo przejąć te obowiązki.

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż adekwatną do doznanych przez powoda cierpień fizycznych i psychicznych kwotą zadośćuczynienia będzie kwota 25.000,00 zł ponad kwotę już wypłaconą przez pozwanego (3.000 zł). Łącznie kwota zadośćuczynienia wynosi 28.000 zł, a zatem 3.500 zł za jeden procent trwałego uszczerbku na zdrowiu (8% x 3.500 zł).

Wobec powyższego, na podstawie cytowanych przepisów (w szczególności art.445§1 kc) Sąd zasądził od pozwanego ubezpieczyciela na rzecz powoda kwotę 25.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 4 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie powództwo jako nieuzasadnione i zbyt wygórowane oddalił, o czym orzeczono jak w punkcie I i II sentencji wyroku.

Orzekając o odsetkach, Sąd kierował się art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. i art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2019.2214 t.j.). Stosownie do treści art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W świetle art. 455 k.c. roszczenie pieniężne w przypadku braku oznaczenia terminu spełnienia świadczenia, staje się wymagalne z chwilą wezwania do zapłaty. Zgodnie natomiast z art. 14 ust. 1 cyt. ustawy z dnia 22 maja 2003 r. zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Jeżeli więc zgłoszone roszczenie zostało skonkretyzowane co do rodzaju i wysokości oraz ustalenie wysokości zadośćuczynienia było możliwe już na etapie postępowania likwidacyjnego, to odsetki należy liczyć po upływie terminów wynikających z art. 14 ust. 1 cyt. ustawy z dnia 22 maja 2003 r., a ciężar dowodu okoliczności istotnych uniemożliwiających ustalenie odpowiedzialności ubezpieczyciela w terminie 30 dni spoczywa na ubezpieczycielu. W przypadku roszczeń zgłoszonych dopiero w pozwie odsetki należą się od dnia doręczenia odpisu pozwu, traktowanego jako wezwanie do zapłaty lub też od dnia wyrokowania, gdy o wysokości świadczenia decydowały okoliczności ujawnione dopiero w toku procesu.

Stanowiska tego nie podważa pozostawienie przez ustawę zasądzenia zadośćuczynienia i określenia jego wysokości w pewnym zakresie uznaniu sądu. Przewidziana w art. 445 § 1 k.c. i art. 448 k.c. możliwość przyznania przez sąd odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia za krzywdę nie zakłada bowiem dowolności ocen sądu, a jest jedynie konsekwencją niewymiernego w pełni charakteru okoliczności decydujących o doznaniu krzywdy i jej rozmiarze. Mimo więc pewnej swobody sądu przy orzekaniu o zadośćuczynieniu, wyrok zasądzający zadośćuczynienie nie ma charakteru konstytutywnego, lecz deklaracyjny (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 22 grudnia 2015 r. I ACa 506/15, LEX nr 1954589, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 29 października 2015 r. I ACa 271/15, LEX nr 1950393, Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 26 czerwca 2015 r. I ACa 847/14, LEX nr 1765930).

W realiach niniejszej sprawy stan faktyczny będący przedmiotem wyrokowania był analogiczny jak na etapie postępowania likwidacyjnego wywołanego zgłoszeniem szkody z 28 czerwca 2018 r., stąd brak jest przeszkód do przyjęcia w zakresie początkowej daty naliczania odsetek dnia następnego po dacie upływu 30-dniowego ustawowego terminu, czyli 4 sierpnia 2018 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., albowiem roszczenie powoda zostało uwzględnione w 45,45 % – z żądanej kwoty 55.000,00 zł została zasądzona kwota 25.000,00 zł.

Powód został zwolniony przez Sąd w całości z ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie. Tym samym Sąd w pkt. IV sentencji wyroku nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.648,10 zł tytułem kosztów sądowych, uwzględniając opłatę sądową (5%) od kwoty uwzględnionego pozwu (25.000 zł) w wysokości 1.250,00 zł

oraz 45,45% łącznego kosztu opinii biegłych w wysokości 398,10 zł ($388,68 + 487,22 = 875,90$ zł, $45,45\% \times 875,90 = 398,10$ zł). Kwota 1.250 zł dodana do kwoty 398,10 zł daje kwotę 1.648,10 zł.. Pozostałą częścią kosztów sądowych , od których powód był zwolniony Sąd obciążył Skarb Państwa (art.113 ust.4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – Dz. U. poz. 755 z 2020 r. ze zmian.). Przemawia za tym trudna sytuacja materialna i rodzinna powoda. Stąd Sąd nie nakazywał ściągnięcia pozostałej części opłaty sądowej i wydatków na opinie biegłych z zasądzzonego na rzecz powoda w punkcie I sentencji wyroku roszczenia.

Sumę pozostałych kosztów procesu stanowi kwota 10.817 zł (5.400 zł wynagrodzenie pełnomocnika powoda + 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa powoda + 5.400 zł wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego).Strona powodowa przegrała sprawę w 54,55% , zatem w takim zakresie zgodnie z zasadą stosunkowego rozdziału kosztów powinna ponieść powyższe koszty procesu. 54,55% z kwoty 10.817 zł to kwota 5.900,67 zł. Jeśli od tej kwoty odjąć kwotę 5.400 zł (wynagrodzenie pełnomocnika powoda) i kwotę 17 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa powoda) daje to kwotę 483,67 zł (5.900,67 zł minus 5.400 zł minus 17 zł). Taką też kwotę (483,67 zł) należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanego tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu (pkt. III sentencji wyroku) .

Koszty zastępstwa procesowego obu stron w kwocie po 5.400 zł zostały obliczone zgodnie z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 t.j.) i z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 t.j.).